

Важността на малките неща

"Гледайте да не презрете едного от тези малките, защото ви казвам, че ангелите им на Небесата винаги гледат лицето на Отца Моего, Който е на Небесата."Ев. Матей 18:10.2

Изобщо хората от двата пола имат стремеж към велики неща, към големи работи; всеки, по една вътрешна слабост, презира малките работи. Дават ви едно петаче, казвате: "Не струва нищо, да са хиляда, 10, 100 хиляди лева, разбирам, но петаче и аз не съм просяк!" Дават ви един орех и "Ти ме обиждаш, да ми дадеш 5и10 кг, разбирам, но с един орех ти, господине, подиграваш ли се с мене?" Като се стремим към големи работи, ние гледаме да се запознаем и с високостоящи хора и с царе, министър-председатели, началници, учени, философи; за по-нискостоящите социално хора казваме: "Той е невежа, простак!" От единия до другия край на нашия живот виждаме презрение към малките работи и търсене само на големи неща. Но Христос се обръща към Своите ученици и ги предупреждава да не презират малките. Защо? "Не ги презирайте, защото вие обиждате техните ангели, които им служат на Небесата. Ако презирате тия малките, вие презирате ангелите, на които малките са деца." Когато искаме да разцепим едно дърво, най-напред издялваме малки остри клинове и те, като влязат, отварят място за големите. Ако клиновете бъдат големи и тъпи, как ще се забият? Тъй че, малките неща отварят път на големите. И в света целият процес на развитието върви отначало с тия дребни неща, които вие презирате; на тях се дължи целият прогрес на Вселената. Ние казваме, че ралото цял свят храни, че като изоре орачът добре нивата и я посее, тя дава голямо плодородие. Това е така, но не бива да забравяме и ролята, която играят онези милиарди червейчета, които също преорават нивата. Понеже сме възпитани така, че да презираме слабите, ние и като влезем в християнството, носим, под овчата кожа, инстинктите на вълка и виж, че по едно време, под тая невинна премяна си покажем своите нокти; не забравяме своите стари навици: щом някой ни вземе един грош и скоро прошение в съда. Открадне ли 5и10 хиляди лева и "А, браво!", му речем. Обаче, онзи, който краде много, не е придобил този навик изведнъж; най-напред той е взел от баща си едно петаче, после и един гологан, после и грош, пет гроша, десет гроша и т.н. Във всяко отношение този закон е верен. Когато презираме малките причини, ние пропускаме големите последствия в работата. Мога да кажа, че всички сегашни наши нещастия, общи и частни, се дължат на това презрение на малките неща в миналото. И затова Христос се обръща към Своите ученици и им казва да не презират "тия малките". Сега, кои са "тия малките?" Може някой да каже: това са нашите деца. Вярно е, че са нашите деца. Но, като дойдем да приложим напълно Христовия закон, ще видим, че има и много други работи, които не бива да се презират. "не презирайте тия малките!" и ще ви обясня смисъла, който е скрит в тия думи. Един индус дава на сина си един орех и го накарал да направи изследване върху него; синът счупил ореха и го изял. "Какво съдържа орехът? -и попитал след това бащата. и "Нищо особено и малко ядки, приятни на вкус." Индусът пита пак сина си: "Не намери ли в този орех нещо друго?." и "Нищо." и "Синко, в този орех се крие велика сила и ако не бе го изял, а бе го посадил в земята, би израсло от него голямо дърво и ти би видял величието на

това малко нещо, което е зародиш на голямо нещо." Господ ви праща една малка мисъл, една ябълкова семка, вие казвате: "Тя е нищо" и я захвърляте; но Господ казва: "Попитайте каква сила съдържа тя, посадете я и вие ще видите какво дърво ще израсте от нея." Именно, поради това постоянно презиране на малките мисли, сме дошли до това положение и казваме, че светът е лош. Ние сме най-умните!

Христос казва: "Не презирайте тези малки неща, не се стремете към големите, научете се да разпознавате каква сила се крие в малките неща и ги използвайте: те ще ви помогнат да добиете големите." Нали и вашата къща е съградена все от малки, микроскопични зрънца, сгъстени. Върху тия малки неща, като житното зърно, плодовете и други дреболии, почива нашият ежедневен живот. Това е по отношение на тялото, но и по отношение на ума. Именно малките мисли и желания причиняват радост и веселие в живота. Някой път се смеем на децата, че ги занимавали дребни мисли. Не мислите, а зрънцата, които спомагат за развитието на големите неща, са дребни.

А защо не трябва да презираме малките; защото не бива да пристъпим втората Божествена заповед: "Да любим ближните си?" Всяко живо същество, което има отношение към някого, което принася полза, не трябва да го презираме. Може това същество да е гълъб, кокошка, овца, вол, кон, магаре, за всяко от тях има книга, в която се пише: днес сте натоварили магарето с толкова, утре с толкова и там се пише и като му пресметне Господ по 5 лв. на ден, след 100 години и ако речем, че ви е служило през цял живот и какъв капитал ще имате да му плащате? Един ден ще се озовете, като онзи длъжник, че му дължите 10 хиляди таланта. Ще кажете: "Аз не помня"; но Господ е записал в книгата, че дължите толкова. Тъй че, всички ние дължим на тия малките. Сегашното наше развитие, сегашните наши мисли, сегашните наши желания ние дължим на тия малките, за които говори Христос и следователно, като им дължим, трябва да имаме любов към тях, да знаем, че са работили за нас и че ние трябва да работим сега за тях. И пътят ще кажа нещо за една загадка. Често са ме питали: защо ангелите се интересуват за хората, какво общо имат с тях. Едно време, когато ангелите са били в нашето положение, като хора на земята, ние сме били в положението на животни и сме им служили, те ни дължат много и сега Господ ги кара да ни се отплащат. Също и великите ангели не презират по-малките свои събрата, защото последните са работили за тях. Вие може да имате слуга невежа, но не знаете отношенията на този слуга към вас, защо Господ го е докарал във вашия дом. Връзката ви с него не е отсега; този слуга много пъти е бил във вашия дом; вие не знаете, но Господ знае; той, може би, много пъти е избавял живота ви от гибел; следователно, трябва да имате цялата любов и снизхождение към него. И тогава си обясняваме този велик Божествен Закон и да имаме любов към по-малките. Любовта не е само за великите хора, за ангелите, за светиите, тя е за малките, дребните, бедните, пропадналите братя. Ето защо у майката се развива такава силна любов към детето; тя го обича по силата на този Божествен Закон, че трябва да го обича. Обича го ей така по един вътрешен огън, защото Господ инкогнито е влязъл в него. Вие искате да видите Господа, а когато Той дойде в това дете, вие казвате: "Защо, Господи, ми даде това дете?" Всеки ден викате Господа и всеки ден Го пъдите. И минавате за умни хора! Такова поведение държите не само вие, но и цял свят. Господ всеки ден ви опитва ума, да види колко Го обичате и колко говорите истината. Едно време, когато светът се развалил, разнесло се, че Господ тръгнал по земята, да види как живеят хората и последните рекли: "На Небето сега няма Господ, няма кой да ни контролира, ще живеем по-свободно." Господ вижда на едно място, че един продава сляп кон и че казва на купувача: "Вярвай Богу, не е сляп." и "Като се кълнеш в Бога, ще повярвам" и купува коня. Господ минава край една къща и вижда, че един мъж налага жена си: "Заради Господа и прости!"; той и

прощава. Тия двамата се явяват после на Небето и казват: "Ние, Господи, на земята проповядвахме Твоето име." Така и съвременните хора викат Господа, когато искат да продадат някой сляп кон и когато искат да бият жена си. Свещениците викат: "Вярвайте в Господа", но Господ какво ще им каже? "Не ви познавам, защото вие употребихте Моето име не за Моята слава, а за да лъжете хората, да вършат известни престъпления и да ги покриват." Именно тия малки работи създават нещастията. Вие имате сляп кон, искате да го продадете в името на Бога, но гледайте и дръжете сметка за онова, което вършите. Знаете ли кой е този сляп кон? Той е вашето тяло. И все против него говорят хората и все него наказват; всички казват, че то е криво. Не е тялото виновно. Един се напил в кръчмата и казал: "Не давайте на коня да яде"; той греши, а наказва коня. Не презирайте тялото и не смесвайте плътта с вашите желания, с вашите похоти. От тях трябва да се отречете, а не от плътта, защото то значи да се отречете от всички мисли и дела, които стават чрез нея. И не бива да измъчвате вашето тяло и този храм, който Господ е създал. Следователно, към вашето тяло трябва да бъдете много снизходителни, защото, докато то е здраво, можете да работите.

Сега, Христос, като казва "техните ангели", подразбира ония умни същества, които държат сметка за нашите постъпки. Това, което наричаме "съвест", то са тия ангели, които живеят в нас и които отбелязват всяка наша постъпка, добра или лоша и които казват: "Ти направи добре" или "Ти направи зле." Обидиш някого, ангелът му ти казва: "Твоята постъпка не е права." Ти почнеш да се извиняваш: "Ама, извини, малко бях нервен, неразположен, такива са условията." Че си в това състояние, това няма нищо общо с правилото, че не бива да презираш тези малките, върху които почиват Божествените закони.